

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Matrimonium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

doceant Sanchez, Salas & alij. 4. *ibid.*
ref. 1. & p. 5. tr. 5. ref. 5. Nam hæc senten-
 tia neque speculatiuè, neque in praxi
 sustinenda est. *in addit. 5. p.*

21 Licet ex iustâ causâ locare domum
 meretrici, vel alicui petenti ad forni-
 candum: quia locare domum est res per
 se indifferens, quæ ex solâ prauâ abu-
 tentis intentione ad malum ordinatur.
 Valent. & Salon. *p. 3 tr. 6. ref. 45.*

22 Scribentes & deferentes litteras ad
 mulierem, quibus ad peccatum inuita-
 tur, peccant mortaliter. Sanchez & alij
 3. etsi contrarium doceat Sâ. *ibi. ref. 46.*

M

MALEFICIUM.

Licet petere à sagâ vt maleficium sol-
 uat, quando id potest sine nouo ma-
 leficio, etsi sciatur per maleficium fa-
 ctura. Sanchez & alij 4. *p. 5. tr. 7. ref. 15.*

Matrimonium.

1 **M**atrimonium contractum inter
 infideles, non potest fieri verum
 Sacramentum, etiamsi postea bap-
 tentur. Tamen credere par est, Deum
 eius-

Sacramentum indignè : quia non sunt ad hoc ministrandum specialiter deputati. Sanchez & alij 9. *ibid. ref. 199.*

6 Matrimonium contrahi potest ultimo die quo completur legitima ætas. (Sanchez & alij.) imò sufficere si decem dies desint docet Ledesm. quod Rebell. ad vnum etiam, aut alterum mensem extendit; quòd is vulgariter finis anni dicatur: sed nimis largè. ante legitimam verò ætatem contractum, si malitia suppleat ætatem, est validum. Barbof. Sed sic contrahentes sine licentiâ Episcopi, & iustâ interueniente causâ, peccant mortaliter: (Henriq. & alij 8.) etsi id neget Sanchez. *ibid. ref. 277. & 276. & p. 5. tr. 5. ref. 16.*

7 Tenetur Parochus vtrumque sponsum interrogare de mutuo consensu ante contractum: eius tamen omisso, quando constat vtrumque liberè consentire, est tantùm venialis. Sanchez & alij 2. Nec tenetur tamen interrogare de aliquo impedimèto. *p. 3. tr. 4. ref. 294.*

8 Surdi & muti possunt matrimonium contrahere, modò sufficienter sint instructi, & cõsensum possint exprimere. Sanch. & alij 6. quòd si simul esset cæcus, probabiliùs non posset; nam quomodo

modo talis instrui poterit? idemque dicendum est quoad professionem religiosam. Sanchez & alij. debet tamen talibus dari extrema unctio. Nald. & alij. p. 5. tr. 6. res. 9. 10. 34. & 11. Ceterum si quis matrimonium contrahat per signa, & nutus cum possit loqui, venialiter peccat. Sanchez & alij 2. etsi nullam culpam agnoscat Pontius. *part. 3. tr. 4. res. 248.*

9 Si procuratore misso ad contrahendum, mandans in amentiam incidat, valet matrimonium: manet enim virtute prior consensus, sicut baptismus petitus ante amentiam, valide conferitur in amentiam. Sanchez & alij 2. sed negat Pontius. *ibid. res. 249.*

10 Quando adest scientia iuris, & error facti, ut quando coniuges falso credunt adesse impedimentum, & tamen contrahunt, potest esse consensus sufficiens ad matrimonium, quia est quasi conditionatus, & conditio est de presenti. Si vero plane credunt subesse impedimentum, etsi reuera non subsit, matrimonium est nullum; quia impossibile est illos habuisse intentionem contrahendi, cum scirent se nullo modo posse. Pontius. *ibid. res. 293.*

11 Matrimonium ex graui metu contractum, irritum est iure naturali. (D. Thom. & alij 3.) neque tantum si quis cogatur ducere aliquam personam in particulari; sed etiam si tantum aliqua in genere. Pontius & alij 4. Idemque est de constitutione Procuratoris ad matrimonium contrahendum, si ex metu fiat. Pontius. p. 4. tr. 4. ref. 33.

12 Quando matrimonium ex graui metu contractum est, potest resilire is qui liber est à metu, modò ipse vim, aut metum non intulerit: quia nullam intulit iniuriam, quam teneatur per matrimonium resarcire. Sanchez & Villalob. p. 3. tr. 4. ref. 229.

13 Si deprehensus in stupro vel adulterio offerat matrimonium cum puella, vel cum aliqua consanguinea à mariti, ne accusetur, vel prodatur Iustitiæ, validum est: quia metus est iuste illatus. Secus autem si id faciat metu mortis inferendæ à consanguineis, vel à viro. Is enim metus est iniuste illatus, cum illi non possint occidere. Pontius. *ibid.* ref. 228.

14 Filij non tenentur ad matrimonium quod ipsorum nomine parentes promiserunt. Imò & parentibus iniuris, & resisten-

resistentibus; possunt hoc, vel illud contrahere, modo non ducant indignam. Hurtad. & alij 4. Quamuis tamen parentes coactione sufficiente ad mortale ad hoc rogant filios, non ideò incurrunt excomm. Conc. Trident. *sess. 24. c. 9.* Quia tantum loquitur de Dominis temporalibus, & magistratibus habentibus iurisdictionem in foro seculari. Quare nec Parochus, nec Episcopus cogentes, illam incurrerent. (Sanchez & alij 2.) Imò nec Reges, aut Imperatores; quia hi ob excellentiam dignitatis, deberent speciatim exprimi. *part. 4. tr. 4. ref. 132. & p. 6. tr. 7. ref. 21.*

¶ Parentibus, qui filiis negant colloquium, quia se in scilicet indignum matrimonium contraxerunt, non est propterea neganda absolutio, si id faciunt non ex odio, sed ex iusta vindicta ad alterius emendationem, nec grauius, vel diutius, quam exigat mensura delicti. Layman. *p. 4. tr. 4. ref. 182.*

16 Matrimonium initum per verba de presenti, sub conditione aliquâ honestâ, non fit validum post impletam conditionem, absque nouo consensu, sed habet tantum vim sponsalium. Pontius & Gutierrez. *p. 3. tr. 4. ref. 291.*

17 Ad revalidandum matrim. fictè contractum, sufficit si fictè cōsentiens, post verè assensum præbeat, quocumque temporis spatio interiecto: neque opus est, vt coram Parocho & testibus iterum consentiat; supplendus est enim tantùm defectus consensus interni. Sánchez & Gutierrez. Sed contrarium etiam probabile est, requiri scilicet vt vterque de nouo consentiat. *ibid. ref. 292. & p. 5. tr. 13. ref. 87.*

18 Coniux ex infidelitate ad fidem conuersus, potest transire ad alias nuptias, quamuis alter in infidelitate persistens, velit pacificè cohabitare. Teneatur tamen infidelem monere, & inuitare ad fidem, petentiq̄ue certum tempus ad deliberandum concedere. Sánchez & Coninc. Quando verò coniux ita distaret, vt commodè moneri nō posset, (vt fit in iis qui ex Æthiopiâ serui abducuntur) non erit opus illâ monitione, quia est moraliter impossibilis. Sánchez & alij 3. p. 3. tr. 4. ref. 252. & 264.

19 Licet infideli, dissoluto semel matrimonio cum fideli, ad aliud transiret quia nullâ lege prohibetur; non Ecclesiasticâ, nam Ecclesiæ non subest; non naturali Diuinâ, quia prius matrimo-
nium

ni
&
20
tor
qua
Rel
Lay
21
vno
gio
ing
por
cast
ing
liter
nex
quit
aut
vale
peric
cred
tr. 4.
22
cros
ipfar
nis,
pote
ueri,
Quo

nium supponitur dissolutum. Sanchez & alij 3. *ibid. ref. 263.*

20 Non obstante copulâ violenter extortâ intra bimestre, posse mulierem quæ vim passâ est, viro renitente, ad Religionem transire, affirmat Sanch. & Laym. Negat Pontius. *ibid. ref. 242.*

21 Post matrimonium consummatum vno coniuge ex consensu alterius Religionem ingrediente, debet etiam alter ingredi, si sit iuuenis; si verò sit senex, potest in sæculo manere, emissio voto castitatis. *ibid. ref. 243.* Sufficit autem si ingrediatur Religionem Equitum Melitensium. (Pontius.) Dicitur verò senex ad hunc effectum, si femina sit quinquagenaria, aut vir sexagenarius, aut eam ætatem habeant, quæ ex prauâ valetudine illi ætati respondeat, ita ut à periculo incontinentiæ, ratione ætatis credantur abesse. Sanchez & alij 5. *p. 4. 77. 4. ref. 73.*

22 Vt maritus ex consensu vxoris sacros Ordines suscipiat, non est necesse ipsam religionem ingredi, etsi sit iuuenis, satis est si castitatem voueat. Non potest tamen ad Episcopatum promoveri, nisi vxor religionem ingrediatur. Quod verum est, etiamsi antè religionem

RESA

nem fuisset ingressus; ipsâ propter ætatem in sæculo vouente castitatem. (Pontius.) Sed hoc locum non habet in Cardinalatu, qui se habet sicut sacri Ordines Sanchez. *ibid. res. 129.*

23 Quando vxor de hæresi damnata fuit, etsi postea sit conuersa, potest vir, sine eius consensu, ad sacros Ordines promoueri. Sanch. & alij 2. Neque vquam tenetur coniux alterum semel legitimè de hæresi, licet occultè, damnatum, ad cohabitationem recipere. Sanch & alij 10 *p. 6. tr. 7. res. 25.*

24 Quando adulterium est occultum, vt probari ab innocente non possit, potest ille non expectato Ecclesiæ iudicio, in foro conscientix vxorem dimittere, secluso tamen scandalo. Sanchez & alij 4 Facto autem diuortio de sententiâ iudicis, innocens habet ius reuocandi ad se nocentem si velit, quare nocens non potest inuito, aut inconsulto innocente ad Religionem transire, nec votum simplex castitatis emitte. Pontius. *p. 3. tr. 4. res. 257.*

Impedimenta.

25 **Q**ui dubitat an aliquod impedimentum matrimonij habet, factâ sufficienti diligentia, potest contra-

here

here
stat*p. 4. tr.*

26

rime

gress

pter

Filli

27

diut

rant

sbyt

mon

proh

dem

tum

buit.

stus.

huc

res. 25

28

hi m

nes, e

terit

com

expr

29

cum

tiatu